

Divadelní smetánka

2026 III

4. dubna 2026

[O divadle](#)[Zkoušíme](#)[To bylo divadlo!](#)[O čem to je?](#)[Kdo jste to viděl?](#)[„smetánka“](#)[3. 2. 1... start!](#)[Elév](#)

Portál O divadle by nemohl existovat bez svých [Partnerů](#) a [Mecenášů](#) - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Všem, ovšem s milým upozorněním na jednoho z partnerů, Petra Kuhna. To proto, že to byl on, kdo přišel s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho advokátní kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla. A byl to on, kdo přišel s názvem Divadelní smetánka. Ten mě nejdříve rozesmál, pak zarazil, pak jsem ho opatrně adoptovala a dneska už jsem za něj ráda.
:-)

Každý měsíc vám většinou představuji čtyři inscenace. Je tomu tak i dnes.

Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat. Odkazy na divadla vždy vedou na podstránku s programem.

Hezký den, Jana Smetánková

www.odivadle.cz

smetankova.com

ourbeautifulprague.com

Tohle se stalo!

Všechny báječné věci

Něžná je noc

Romeo a Julie

Tohle se stalo! (JEDL v Rokoku)

Pět příběhů postavených na vyprávění Henriho Pourrata, přítele básníka Bohuslava Reynka a jeho ženy Suzanne Renaud. Přednášených Lucií Trmíkovou, Davidem Prachařem, Denisou Barešovou a Tomášem Havlínkem. Středobodem vesmíru je zde kuchyňský stůl plný nádobí. A na něm i mouka, jablka, vajíčka, olej, sůl... Ne jako rekvizita, ale jako skutečná surovina. Herci během vyprávění krouhají jablka, válí těsto, pečou štrůdl či uvaří jiná jídla, která pak nabídnou divákům. Očekávání jídla i jeho vůně jsou pak plnohodnotnou součástí dojmu z představení. Plus je tam s nimi emoce, kterou si od nich můžete vzít.

A ten obraz? Na začátku je jen bílé plátno na zadní straně jeviště. Obraz na něj namaluje Igor Korpaczewski - beze slova, každé představení vždy znovu a znovu.

Všechny báječné věci (OLDstars)

Daniel Krejčík je přírodní úkaz. Herectví nikdy nestudoval. Rád vypráví veselou historku o tom, jak mu v jeden rok, v rozmezí pár dnů, přišlo zamítnutí z DAMU pro nedostatek talentu a oznámení o tom, že se dostal do širší nominace Cen Thálie za výkon v hlavní roli. Ač nikdy nestudoval, dostal nabídku herectví učít. Vyprodává sály, ať s Dánskou dívkou, Všemi báječnými věcmi anebo s Vlaštovkou. A je to člověk, z něhož tryská láska k divadlu na všechny strany.

Všechny báječné věci hraje v H2O – bytovém divadle v Košické, v režii Tomáše Staňka. Hraje se ve skutečném bytě, diváci se sejdou před domem a říkají si “Je to opravdu tady?”, pak jsou vpuštěni do domu, počkají v jednom pokoji, pak se usadí v tom, kde se hraje. Díky tomu je atmosféra věru jiná, než tam, kde sedí v hledišti 400 lidí. Diváci sedí tak blízko, že si na protagonistu mohou sáhnout. Mohli by, kdyby chtěli, ale musí, když chce on. Daniel Krejčík totiž za večer zapojí do hry několik diváků, aniž by to předem tušili. Jeden se stane veterinářem, jeden hraje jeho otce, další partnera, jedna z divaček učí literaturu, další se stane sousedkou, paní Klepetkovou. A navzdory tomu, že snaha zapojit diváka do hry, je velmi tenký led, který se jen málokdy neprolomí, Daniel Krejčík to s diváky umí. On i diváci pak na něm bruslí velmi zdatně, k radosti všech.

Něžná je noc (Divadlo v Celetné)

Dvakrát Fjodor Michajlovič Dostojevskij a Martin Hofmann v režii Patrika Hartla. Jednou jako Marmoladov ze Zločinu a trestu, po přestávce zastavárník z povídky Něžná. Dvě protikladné podoby. Opilec Marmoladov, zábavný a svým způsobem roztomilý. A někdejší důstojník, dnes zastavárník, který si vezme osiřelou dívku a nedočká-li se té míry vděčnosti a lásky, jakou očekával, vyvíjí na ni tak silný tlak, až to špatně skončí.

V obou těch rolích je Martin Hofmann tak přesvědčivý, že jde až za hranici možného. V první polovině s ním soucítíte, v druhé ho nesnášíte.

Martin Hofmann řekl před pár roky, že už to chtěl přestat hrát, protože na něj chodilo dvacet, třicet lidí. A pak přišel Most! A sympatický přítroublík Ludňan nahnal Martinu Hofmannovi lidi do hlediště. Nejen na Cyrana a další kusy, ale dokonce i na Dostojevského. Už žádných dvacet, třicet lidí, plný sál. Premiéra byla v roce 2011...

Romeo a Julie (Švandovo divadlo)

Příběh Romea a Julie všichni znají. Všichni ho v divadle už vícekrát viděli. Přesto to není příběh obehnaný - a nikdy nebude. O to je pak očekávání větší.

Oskar Hes a Aneta Kalertová jsou ve Švanděku velmi dobře vybranou “nejznámější mileneckou dvojicí světa”. Marie Reslová o nich dokonce ve své recenzi napsala, že mají všechny předpoklady stát se idoly své generace. Aneta Kalertová, v době premiéry ještě dvacetiletá, je ve své roli velmi uvěřitelná, půvabná i rozhodná. Oskar Hes, velmi výrazný herec a přesvědčivý tanečník, v černých džínách a tílku, se šňůrkou perel kolem krku? Ten má publikum na své straně od samého začátku.

Výrazným kladem inscenace je i scénografie. Kostýmy v černé a bílé, nijak historizující, plně odpovídající tempu inscenace. Scéna je úsporná, jednoduchá, se dvěma průlezy, střídavě zavíranými i otvíranými. Všechno jednoduché, úsporné, sloužící srozumitelnosti inscenace.

Oskar Hes v jednom rozhovoru řekl: „Vždy když někdo dělá Shakespeara, tak se ho musí snažit dělat tak, aby ho přiblížil modernímu mladému divákovi a dnešní době, která je samozřejmě jiná než před 400 lety.” Ve Švandově divadle se přesně tohle podařilo.

Divadelní smetánka 2026 III